

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **I. R. H.**, bytom T., zastúpený *Mgr. E. G.*, advokátom, A., proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Nitre**, Kalvárska 2, Nitra, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.p.: KRP-11/DI-SK-2009 z 25. februára 2009, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. júna 2009, č.k. 11S/47/2009-23, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre z 30. júna 2009, č.k. 11S/47/2009-23, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd postupom podľa ustanovenia § 104 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte len „O.s.p.“) zastavil konanie v predmetnej veci z dôvodu nesplnenia podmienok, za ktorých súd môže vo veci konať a zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia neformálneho oznámenia žalovaného Č.p.: KRP-11/DI-SK-2009 z 25.2.2009, ktorým mu žalovaný oznámil, že nezistil dôvody na zrušenie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu zo 4.11.2008 v rámci mimo odvolacieho konania podľa § 65 zák.č. 71/1967

Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 71/1967 Zb.“ alebo „správny poriadok“). Krajský súd zdôraznil, že toto oznámenie nemá charakter rozhodnutia, a preto nepodlieha súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, nakoľko je nepochybné, že žalovaný ním nerozhodoval o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach žalobcu. Z uvedeného vyplýva, že neboli dané zákonné predpoklady pre podanie žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia v zmysle § 247 O.s.p., a teda ani podmienky pre konanie súdu, na splnenie ktorých musí súd prihliadať v každom štádiu konania.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu v zákonnej lehote podal žalobca odvolanie, v ktorom namietal, že napadnuté uznesenie bolo vydané na základe nesprávne právne posúdeného stavu veci, tak ako aj rozhodnutie žalovaného č. KRP-11/DI-SK-2009 z 25.2.2009 vydané v rámci konania o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, označené ako „Preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania – oznámenie“. Uvedený napadnutý správny akt žalovaného bol vydaný v rámci správneho konania vedeného v I. stupni na Okresnom riaditeľstve PZ v Topoľčanoch č. ORP-P-4/DI-SK-2008, v ktorom bolo vydané rozhodnutie zo 4.11.2008 o uložení pokuty žalobcovi vo výške 132 € (4000 Sk), a to z dôvodu, že podľa názoru správneho orgánu vraj porušením – nerešpektovaním dopravného značenia V13 spôsobil 27.11.2007 v čase 11,45 hod v Bratislave v areáli Š. na Plynárenskej ul. svojím vozidlom F. M. EČ: T. priestupok, lebo nerešpektoval dopravné značenie na parkovisku uvedenej firmy a po nehode, ktorú zavinił doteraz neznámy vodič premiestnil svoje vozidlo bez vyznačenia stôp, pričom pri dopravnej nehode k zraneniu osôb nedošlo a na vozidle žalobcu vznikla škoda vo výške cca 30 000 Sk (100 €). Žalobca zdôraznil, že základom celej veci je, že policajné orgány v rámci konania o údajnom priestupku žalobcu posudzovali celú vec, ako keby sa žalobca dopustil zavinenia dopravnej nehody a ako keby jeho konaním – premiestnením poškodeného vozidla boli porušené dopravné predpisy. Žalobca ako obvinený zo spáchania priestupku na uvedenom parkovisku zaparkoval podľa pokynov strážnej služby, ktorá toto parkovisko strážila, a podľa pokynov ktorej, po zistení, že mu neznáma osoba spôsobila na vozidle škodu, premiestnil poškodené vozidlo inam. Žalobca dôvodil, že v danej veci nielen utrpel škodu na svojom majetku, pričom vznik škody vôbec nezavinil, ale ešte má byť potrestaný z tejto udalosti, aj keď on nemá na jej vzniku žiadny podiel, pričom celá vec sa javí ako „pomsta policajného orgánu za to, že si žalobca dovolil prizvať k nehode policajný orgán. V danej veci pritom nenastala ani jedna zo situácií, pre ktorú upravuje zákon v ustanovení § 51 ods.3 písm. b/ povinnosť pre účastníka

dopravnej nehody, lebo nedošlo tu ani k usmrteniu osoby alebo k jej zraneniu, nedošlo k poškodeniu cesty alebo všeobecne prospešného zariadenia, ani neunikli nebezpečné veci, nevznikla hmotná škoda, zrejme prevyšujúca desaťnásobok minimálnej mzdy zamestnanca od menovaného mesačnou mzdou ustanovenou osobitným predpisom. Súd I. inštancie mal podľa názoru žalobcu zohľadniť skutočnosť, že v tejto veci sa nejedná len o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu I. inštancie, ale aj o rozhodnutie správneho orgánu I. inštancie, proti ktorému bolo podané odvolanie na mieste samom, čo však tento správny orgán odmietol zaznamenať do zápisnice. Žalobca na základe všetkých vyššie uvedených skutočností žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu I. inštancie zmenil tak, že toto uznesenie zruší a vec vráti na prejednanie žalovanému. Záverom v rámci odvolania uviedol, že ak nebude tomuto jeho odvolaniu vyhovené, obráti sa na príslušné orgány Európskej únie.

Žalovaný správny orgán písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobcu nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a to v rozsahu odvolania žalobcu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a § 250 ja ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia oznámenia žalovaného z 25.2.2009, Č.p.: KRP-11/DI-SK-2009, ktorým mu žalovaný oznámil, že ako príslušný správny orgán v zmysle § 65 ods.1 zák.č. 71/1967 Zb. v rámci mimo odvolacieho konania nezistil dôvody na zrušenie právoplatného rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ktoré vydal Okresný dopravný inšpektorát OR PZ Topoľčany pod č.p.: ORP-P-4/DI-SK-2008 dňa 4.11.2008.

Žalobca v rámci žaloby uviedol, že oznámenie žalovaného považuje za rozhodnutie, ktoré žiadal krajským súdom postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého zastavujúceho uznesenia skonštatoval, že v posudzovanej veci bolo potrebné postupovať podľa ustanovenia § 104 ods.1 O.s.p.,

z dôvodu nesplnenia podmienok, za ktorých môže súd vo veci konať. Zákonný dôvod pre tento postup videl v podstate v neexistencii spôsobilého predmetu konania, nakoľko *žalobca sa domáhal* v predmetnom konaní *preskúmania zákonnosti neformálneho oznámenia žalovaného správneho orgánu, nemajúceho charakter rozhodnutia, a preto nepodliehajúceho súdnemu prieskumu v správnom súdnictve*. Na tomto mieste odvolací súd konštatuje, že neuniklo jeho pozornosti, že táto skutočnosť nebola v rámci odvolania žalobcom vôbec namietaná. Z obsahu odvolania totiž nesporne vyplýva, že žalobca nesprávne právne posúdenie veci videl v skutkových okolnostiach prípadu.

Čo sa týka námietky žalobcu, že „proti prvostupňovému rozhodnutiu podal odvolanie na mieste samom, čo však tento správny orgán odmietol zaznamenať do zápisnice“ odvolací súd po dôslednom oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu žalovaného, vrátane spisu prvostupňového správneho orgánu, dospel k záveru, že túto námietku nemožno akceptovať, pretože žalobcom tvrdená skutočnosť z nich nevyplýva. Zo zápisnice z ústneho pojednávania zo 4.11.2008 - podpísanej aj právnym zástupcom žalobcu - bolo totiž nesporne zistené, že po vyhlásení rozhodnutia o priestupku č.p.: ORP-P-4/DI-SK-2008 *právny zástupca žalobcu uviedol, že sa nevzdáva odvolania* proti uvedenému rozhodnutiu, ktorého písomné vyhotovenie žiadal doručiť.

Napadnuté uznesenie krajského súdu bolo dostatočne, riadne a zrozumiteľne odôvodnené a splňa všetky zákonné požiadavky. V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS 127/07-21 zo 06. júna 2007, č.k. II. ÚS 251/04-34 z 19. apríla 2007, podľa ktorých právo sťažovateľa na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, súčasne však ústavný súd konštatuje, že toto právo neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Ústavný súd pripomína, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (IV. ÚS 112/05). Najvyšší súd

Slovenskej republiky sa s týmto názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky v plnej miere stotožnil.

Na základe horeuvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že Krajský súd v Nitre postupoval správne, keď podľa ustanovenia § 104 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil, pretože išlo o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nebolo možné odstrániť. Vychádzajúc z uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/47/2009-23 z 30.júna 2009 ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods.1 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovení § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 O.s.p., tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto druhu konania náhrada trov konania neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.

V Bratislave 30. septembra 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Dagmar Bartalská